Yüz Basamaklı
Köprü
Yavuz DEMİRKIRAN

Yüz Basamaklı Köprü

Yavuz DEMİRKIRAN

Theo büyülü köprünün kenarında duruyordu, kalbi davul gibi gümbür gümbür atıyordu. Köprü, sisli ve geniş bir nehrin üzerinden uzanıyordu ve ahşap tahtaları yumuşak, altın rengi bir ışıkla parlıyordu. Eski bir tabelada şöyle yazıyordu: 'Karşı tarafa yüz basamak.' Theo yutkundu. Gün batmadan uzak köye ulaşması gerekiyordu, ama köprü sonsuz gibi görünüyordu. Derin bir nefes aldı ve ilk tahtaya bastı.

Theo yürürken, yıpranmış deri çizmelerinin altında köprü mırıldanıyordu. Onuncu basamakta, korkuluktan minik bir yaratık fırladı. Bu, avuç içi büyüklüğünde, yumuşak tüylü yeşil, yuvarlak altın gözlü ve yarı saydam kanatlı Pip'ti. Pip'in başında küçük bir meşe palamudu şapkası vardı ve kıkırdadı. 'Merhaba! Ben köprünün bekçisiyim. Geçmek için küçük bir zorluğu çözmelisin. Hazır mısın?' Theo'nun kehribar rengi gözleri kocaman açıldı, ama cesurca başını salladı.

Pip, korkuluktaki renkli taş yığınını işaret etti. 'Ait olmayanı bul,' diye cıvıldadı. Theo dikkatle baktı. Taşların çoğu pürüzsüz ve maviydi, ama biri pürüzlü ve kırmızıydı. 'İşte o!' dedi, parmağıyla göstererek. Pip minik ellerini çırptı. 'Aferin! Keskin gözlerin var.' Theo gülümsedi, biraz gurur duydu. Bir adım daha attı, sıradakine hazırdı.

Theo köprüde ilerlemeye devam etti, adımlarını sayarak. Yirminci basamakta Pip yine belirdi, bu kez minik bir kum saatiyle. 'Sabır çok önemli,' dedi Pip. 'Kum bitene kadar bekle, sonra bana son tanenin rengini söyle.' Theo kumun yavaşça akışını izledi. Sonsuz gibi geldi, ama bekledi. Son tane düştüğünde mordu. 'Mor!' dedi. Pip sevinçle bağırdı ve Theo içini sıcacık bir başarı duygusu kapladı.

Adım adım, Theo daha yukarı tırmandı. Köprü hafifçe sallanıyor, aşağıdaki nehir yumuşakça akıyordu. Otuzuncu basamakta Pip küçük, düğümlenmiş bir ip çıkardı. 'Bu düğümü sert çekmeden çöz,' dedi. Theo'nun parmakları dikkatle çalıştı ve kısa sürede ip dümdüz oldu. 'Harika gidiyorsun!' diye cesaret verdi Pip. Theo'nun endişeleri küçülmeye başladı, yerini sıradaki zorluğa duyduğu merak aldı.

Kırkıncı basamakta zorluk nezaketle ilgiliydi. Minik, kaybolmuş bir kelebek korkuluğun yanında kanat çırpıyordu, kanatları tozlanmıştı. 'Evimi bulmama yardım et,' diye fısıldadı. Theo kelebeği nazikçe avuçlarına aldı ve köprüdeki bir çatlaktan büyüyen bir çiçeğe götürdü. Kelebek ona teşekkür etti ve uçup gitti. Pip başını salladı. 'Nezaket en iyi büyüdür,' dedi. Theo'nun kalbi sevinçle doldu.

Theo yürümeye devam etti, hardal sarısı tuniği esintide dalgalanıyordu. Ellinci basamakta Pip ondan nehrin şarkısını dikkatle dinlemesini istedi. 'Hangi sesi duyuyorsun?' Theo gözlerini kapattı ve dinledi. 'Kahkaha gibi geliyor,' dedi. Pip ışıldadı. 'Evet! Nehir geçtiğin için mutlu.' Theo da güldü ve birden köprü o kadar da sonsuz görünmedi. Yolu yarılamıştı!

Altmışıncı basamakta zorluk, bir tüyü burnunda on saniye dengede tutmaktı. Theo denedi, sallanıp kıkırdadı. Sonunda tüy yerinde kaldı. 'Doğuştan yeteneklisin!' diye sevindi Pip. Theo her şeyi yapabileceğini hissetti. Derin bir nefes aldı ve yürüdü, yıpranmış çizmeleri parlayan tahtalarda düzenli bir ritim tutturdu. Her adım küçük bir zaferdi.

Yetmişinci basamakta Theo karşıdan gelen dost canlısı bir tüccarla karşılaştı. Uzun boylu adam, birçok cepli pas rengi bir palto, çizgili bir atkı ve geniş kenarlı bir şapka giyiyordu. Koyu kahverengi gözleri sıcak bir gülümsemeyle kırıştı. 'Merhaba, genç yolcu! Ben de köye gidiyorum. Nasıl gidiyor?' Theo biraz yorgun hissettiğini itiraf etti. Tüccar kıkırdadı. 'Her seferinde bir adım, dostum. Sır bu.'

Tüccar bir süre Theo'nun yanında yürüdü, şişkin çantası şıngırdıyordu. 'Bu köprüyü çok kez geçtim,' dedi. 'Her onuncu basamak bir zorluk getirir, ama her biri küçüktür. Sadece bir sonraki adıma odaklan, yakında karşıya geçmiş olursun.' Theo başını salladı, kendini daha cesur hissetti. Sekseninci basamakta Pip ondan gökyüzünde saklı bir yıldızı bulmasını istedi. Theo yukarı baktı ve parıldayan yıldızı buldu. 'Buldum!' dedi. Tüccar alkışladı.

Doksanıncı basamakta son zorluk geldi. Pip, Theo'ya minik bir tohum verdi. 'Bunu köprüdeki çatlağa ek ve başkası için bir dilek tut.' Theo evde hasta olan küçük kız kardeşini düşündü. Tohumu ekti ve onun iyileşmesini diledi. Minik yeşil bir filiz belirdi ve Pip'in altın gözleri parladı. 'Dileğin gerçek olacak,' dedi. Tüccar gururla gülümsedi.

Theo derin bir nefes aldı. Sadece on basamak kaldı! Ama ilerideki köprü dik ve biraz korkutucu görünüyordu. Tüccar elini nazikçe omzuna koydu. 'Unutma, her seferinde bir adım. Zaten doksan tane yaptın. On tane daha ne ki?' Theo başını salladı. Her adımı yüksek sesle saydı: bir, iki, üç... Tüccar onu yüreklendirdi. 'Yapabilirsin!' Theo bir cesaret dalgası hissetti.

Dört, beş, altı... Theo çizmelerine odaklandı, biri diğerinin ardından. Yedi, sekiz, dokuz... Tüccarın sesi arkasında sıcacıktı. 'Neredeyse geldin!' On! Theo karşı tarafın sağlam zeminine bastı. Başarmıştı! Tüccar ışıldadı ve elini sıktı. 'Yapabileceğini biliyordum. Sırrı öğrendin: büyük hedefler, birer birer adım attığında kolaylaşır.' Theo kulaklarına kadar gülümsedi.

İleride köy uzanıyordu, sıcacık evleri ve hareketli pazarıyla. Theo teşekkür etmek için tüccara döndü, ama uzun boylu adam çoktan köprüden geri dönüyordu, çizgili atkısı dalgalanıyordu. 'Unutma, her seferinde bir adım!' diye seslendi. Theo el sallayarak vedalaştı, çantası zıplıyordu. Gururlu ve mutlu hissetti. Yüz Basamaklı Köprü'yü geçmişti ve bunu birbiri ardına küçük zorlukları çözerek başarmıştı.

Köyde Theo büyükannesinin evini buldu. Ona köprüyü, zorlukları ve dost canlısı tüccarı anlattı. 'Cesurdun,' dedi büyükannesi, ona sarılarak. Theo gülümsedi. Artık en büyük, en korkutucu hedeflerin bile birer birer adım atarak aşılabileceğini biliyordu. Ve her küçük başarı yolculuğu daha tatlı kılıyordu. Hikâyesini küçük kız kardeşiyle paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

O gece Theo yatağında yattı, köprüyü düşündü. Tüccarın haklı olduğunu fark etti: hayat, birçok basamağı olan bir köprü gibidir. Bazen basamaklar zordur, ama birer birer atarsan her yere gidebilirsin. Kehribar rengi gözlerini kapattı ve Pip'i, tüccarı ve yüz basamağı hayal etti. Her zaman hatırlayacağını biliyordu: her seferinde bir adım.